

gospodarske, obertnijske in národske.

Ishajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v saboto 31. oktobra 1857.

Dobro je kersnico sejati.

Tukaj je med ljudmi govoriča, da repa, ki se kersni dan seje, vselej dobro obrodi. Torej sem tudi poskusil, nekoliko repe vsejati na kersni večer, ki se tudi od tod kersnica (kresnica) zove.

Za to rabo je bil preoran kosček celine, ki je sila pusta bila, da ni skoraj nič trave prirasti moglo, toda ta prostor je bil na debelo pognojen.

Zavoljo suše se je le sém ter tje kaka repa pokazala, ki so jo bolhe pikale, pa vendar ne ugonobile. Dež je večkrat pičlo perosil, zemlje pa ni nikdar čez leto premočil, torej se tu ni bilo kersnice nadjati. Tisti prostor se s pepelom potrese, vnovič repa vseje in z matiko zadela, vendar tako, da se kersnica, kjer je ktera bila, ni smela poškodovati.

Komaj pa repa ozeleni, jo bolhe do čistega pozučajo. Njivica se v tretjič z repnim semenom oseje, pa je bila zopet bolham prijeten oblizek, — le korenina, ki je bila vsa ostaréla in je bila kaj redka, bolham ne dopada. Ona dolgo dolgo zedi, kar jame repnik poganjati in široke pleše okrog sebe pokrivati. Zdela se mi je kersnica 21. kozoperska zadosti debela, torej jo dam populiti in domú spraviti; bila je tako mladikasta, kakor da bi bila v enem dnevu zrastle. Bila je skorej vsa lepo debela, vendar sem odbral eno, ki se mi je najlepša zdela, in jo zvagam; tehtala je le eno rez manj kot 10 liber. Deževno in toplo vreme repi kaj streže, vendar mislim, da tako debele bo le malo letos.

Križnogorski.

Kako je komisija v dunajski razstavi mesca maja jugoslevanske vina sodila? *)

Iz časnika štajarske kmet. družbe.

(Dalje.)

Krajnske.

C. kr. kmetijska družba v Ljubljani je šesterih sort vino od 5 vinorejcev v razstavo poslala, od katerih je bil gospod Gabriánov pikolit najbolji spoznan.

Vipavski „Oberfelder“ iz vinogradov gosp. grofa Lantieri-a, kteremu tudi sploh „Kindermacher“ pravijo, in kateri je sicer zló obrajtan, ni v razstavi svojega dobrega imena poterdil.

Škoda, da ni bilo zlo rudečega maruna v razstavo poslanega; bil bi od komisije gotovo zavoljo dobrote in niske cene pohvaljen bil.

Sploh pa ni na Krajnskem vinoreja do zdaj še na visoko stopnjo prišla, posebno na Dolenskem ni taka, kakoršna bi imela biti, menda večji del zato, ker se tukaj tertne sorte nahajajo, kakoršne so Horvatje v svoje verte zaplodili, h katerim so Dolenci še naslednje pridružili, nam-

reč: tičino, lipovšino, volovno in javor, — terte, ktere po navadi ne donšajo žlahne jagode.

Marun, kterega Krajnci naj bolj obrajtajo, se prideluje naj bolj v štajarskih vinogradih ob Savi.

Vino se na Krajnskem na 16,700 oralih prideluje, kjer ga na leto okoli 324,000 veder pridelajo, ktero se na 1.296,000 gold. cení. Tega pa ni za potrebo krajnske dežele zadosti, zato se ga pa tudi več tavžent veder v deželo pripelje iz Štajarskega in Primorskega.

Dolenska stran je posebno za vino- in sadjorejo, kakor tudi za svilo- in čbelorejo kaj pripravna dežela, zato bi bilo tudi prav, da bi se ondašni kmetovavci omenjenih obdelovanj z večim trudom poprijeli. — Le škoda, da se tukaj z vinorejo ravno tako vkvarjajo kakor na Horvaškem!

Primorske.

Iz Primorskega je bilo iz Kopra vino z imenom vino roso v razstavo poslano, ktero se pa v vradnem imeniku ne nahaja, in nad kterim ni komisija nič posebnega našla.

Vino se prideluje v primorskih vinogradih na 32,200 oralih, kjer se ga na leto okoli 800,000 veder pridelja, in se na 3.200,000 gold. cení.

Černkasti pikolit in refošk sta na Primorskem skoraj naj več obrajtana; belih vin Primorec ne čisla veliko.

Na Primorskem bi se imele skorej samo černe vina pridelovati in le bolj zgodnje terte vpeljati, kjer jih po navadi visoko rasti pusté.

Zgodnja portugalska ali oportska terta, ktera je od nekdej že v Vipavi na grof Lantieri-jevih grajščinah zasajena, bi bila skorej naj gorša, da bi se na Primorskem sploh zasadila, zato, ker se rada na visoko spenja.

Ravno tako koristna bi bila na Primorskem tudi plava frankiška, ktera v Gumpoldskirhnu in Vezlavi že dolgo slovi.

Vojaške krajine.

Iz vojaške krajine sta le gospod Ilija Gavranović 7. graničarskega regimenta v Klokajseviku in g. Marko Tadianović, brodo-graničarskega regimente Nr. 7 v Kranovcah, černe vina v razstavo poslala.

Imenovane vina so bile ob enem s slovenskimi vred presojene bile, in kar se je od unih izreklo, tudi od téh veljá.

V vojaški granici raste terta na 48,000 oralih, kjer se vina na leto najmenj 1.449,000 veder za 4.347,000 gold. vrednosti pridelja. Vinogradi v vojaški granici so, kar rodovitost zadeva, ravno taki kakor na Horvaškem in Slavonskem.

(Konec sledi.)

Tudi gledé sadjoreje se je treba natornih postav deržati.

Po tistih okolicah, kjer so se ljudje dosihmal malo ali skorej nič s sadjorejo ukvarjali, se ne sodi krivo, ako se reče, da le sémtertje kdo nekoliko poveršne vednosti od

*) V poslednjem listu v opombi k temu sestavku zdolej na prvi strani, v 3. versti beri preenostrano (zu einseitig) namest precenostrano. Vred.